

El follet saltador
(Rumpelstiltskin)

NARRACIÓ DEL CONTE PER ESCENES

Hi havia una vegada un moliner que sempre presumia de ser el millor en tot: el seu molí era el més gran, sa casa la més neta, la seua farina la més blanca... La seua fama va arribar a orelles del rei i el va voler conèixer. Per això el rei va anar al molí.

El moliner tenia una filla i la va presentar al rei però, tal com feia sempre, va exagerar les seues qualitats per a impressionar-lo.

—La meua filla és la més bella i intel·ligent de tot el regne. A més, és molt hàbil, tant que és capaç de convertir la palla en or.

El rei va quedar fascinat, però no es va creure el moliner. Així que una miqueta molest li va dir:

—Si em demostra que és capaç de convertir la palla en or, em casaré amb ella i regnarà amb mi. Si no és així, us castigaré per haver-me mentit.

La filla del moliner es va dirigir al castell del rei molt espantada perquè no podia complir el que son pare havia explicat. El rei la va portar a una cel·la on hi havia un munt de palla i li va dir:

—Converteix esta palla en or! Demà vindré a veure si has sigut capaç de fer-ho.

La xica, quan es va quedar sola, es va posar a plorar.

Aleshores, va aparèixer un follet que no parava de fer salts d'ací cap allà.

—Què em donaràs si t'ajude? —va preguntar el follet a la jove.

—Et puc donar este collaret, que és la cosa més valuosa que tinc —va respondre ella.

El follet es va donar per satisfet i va convertir la palla en or.

L'endemà, el rei va veure amb sorpresa els fils d'or, però no va quedar convençut.

—Per a demà vull que em transformes este altre munt de palla en or.

Aquella nit va tornar el follet i va convertir la palla en or a canvi d'un anell de la filla del moliner. Va passar un altre dia i el rei va demanar novament més or, però la jove ja no tenia res més per a oferir al follet. Així que, quan este es va presentar, va haver d'acceptar les seues condicions:

—Sé que et casaràs amb el rei. Quan sigues reina, vindré i m'enduré el teu primer fill com a pagament per haver-te ajudat.

La xica no va tindre més remei que acceptar el tracte i el follet va tornar a convertir la palla en or. Finalment, el rei va quedar convençut i es va casar amb la filla del moliner.

Va passar el temps i els reis eren molt feliços. Va nàixer el seu primer fill i, un dia que la reina estava sola amb el menut, va aparèixer el follet saltador.

—Vinc a endur-me el teu fill, tal com vam acordar fa molt de temps.

—No, per favor! —va suplicar la reina—. Et donaré totes les meues joies! Qualsevol cosa que desitges, però no t'endugues el meu fill.

—Farem un últim tracte. Si en tres dies descobreixes el meu nom, desapareixeré i no et tornaré a visitar, però si no el descobreixes, m'enduré el menut —va proposar el follet.

La reina va acceptar el tracte i va confessar al rei tot el que havia passat fins aleshores.

Van consultar tots els savis del regne, però ningú no sabia el nom del follet.

Ja havien passat dos dels tres dies i els reis estaven molt tristos perquè s'haurien de separar del seu fill. Aleshores, va arribar al palau un missatger que, quan creuava el bosc, havia vist el follet. El follet, molt content perquè pensava que mai ningú no descobriria el seu nom, feia salts i cantava:

—Rumpelstiltskin, Rumpelstiltskin! Este és el meu nom i ningú no el descobrirà.

L'endemà va aparèixer el follet davant la reina i li va dir:

—Ha arribat el moment d'endur-me el xiquet, perquè estic segur que no saps el meu nom.

—Rumpelstiltskin! —va respondre la reina.

En aquell moment el follet va desaparèixer i mai més no el van veure pel regne.

el rei

el moliner

i la filla

la palla

el follet saltador

el follet roí
la reina espantada

La reina
està contenta.

El follet
desapareix.

